

Žaloba podaná dne 24. června 2016 – České dráhy v. Komise**(Věc T-325/16)**

(2016/C 314/36)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení*Žalobkyně:* České dráhy, a.s. (Praha, Česká republika) (zástupci: K. Muzikář, J. Kindl, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2016) 2417 final ze dne 18. dubna 2016 (Věc AT.40156 – FALCON);
- uložil Komisi nahradit společnosti České dráhy náklady tohoto soudního řízení v plné výši.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí o kontrole účasti na protisoutěžním jednání, respektive kontrola samotná, představují svévolný a nepřiměřený zásah do soukromé sféry žalobkyně.
 - Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zásadou proporcionality, jelikož rozhodné informace se již nacházejí ve spisu řízení před vnitrostátním orgánem pro ochranu hospodářské soutěže a ve stejné věci jsou vedena i dvě soukromoprávní řízení. Účelu sledovaného napadeným rozhodnutím bylo navíc možné dosáhnout méně invazivní formou, která by omezila míru narušení základních práv žalobkyně.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí nesplňuje požadavky kladené na úroveň jeho odůvodnění a na vymezení předmětu a účelu kontroly.
 - Komise v napadeném rozhodnutí vymezila předmět a účel kontroly nepřípustně široce. Napadené rozhodnutí také nedostatečně odůvodnila. Komise v odůvodnění napadeného rozhodnutí též v konkrétní rovině nepopisuje skutečnosti a domněnky, které měla v úmyslu kontrolou ověřit. Neoznačuje ani jakékoli nepřímé důkazy, které by její podezření opodstatňovaly. Vymezení předmětu a účelu kontroly v napadeném rozhodnutí a jejich odůvodnění neumožnilo žalobkyni dostatečně přesně určit své odpovídající povinnosti. Napadené rozhodnutí tak rovněž zasahuje do práva žalobkyně na obhajobu.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že neexistují ani nepřímé důkazy odůvodňující podezření z protisoutěžního jednání žalobkyně, které by opodstatňovaly vydání napadeného rozhodnutí a provedení kontroly, důkazy shromážděné v řízení před vnitrostátním orgánem na ochranu hospodářské soutěže naopak takové podezření vylučují.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise neměla pravomoc k vydání napadeného rozhodnutí a k provedení kontroly, neboť údajné protisoutěžní jednání žalobkyně každopádně nemůže ovlivnit obchod mezi členskými státy a žalobkyně v předmětném případě nemůže mít dominantní postavení na vnitřním trhu nebo jeho podstatné části.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že vydání napadeného rozhodnutí a provedení kontroly po více než čtyřech letech od zahájení řízení před vnitrostátním orgánem pro ochranu hospodářské soutěže není v souladu se zásadou právní jistoty a zásadou ochrany legitimních očekávání.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že napadeným rozhodnutím a souvisejícím postupem Komise bylo zasaženo do práv žalobkyně zaručených článkem 7 Listiny (respektive článkem 8 EÚLP) a článkem 48 Listiny (respektive článkem 6 EÚLP).